

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814204285
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7814204285.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti odporcovi U. P., bývajúcemu v Y., V. XXX, o zaplatenie 458,54 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 22. októbra 2014, č.k. 5C 87/2014-43, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rožňava (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) uznesením zo dňa 22.10.2014, č.k. 5C 87/2014-43 pripustil vstup Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO 42 343 828 do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ písomne oznámilo súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na podporu a ochranu práv odporcu. Oznámenie doručil účastníkom konania. Odporca sa nevyjadril a nevzniesol námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Navrhovateľ podal námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníka do konania s odôvodnením, že konanie je európskym konaním vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ktoré nepripúšťa vedľajšie účastníctvo. Okresný súd po citácii § 93 ods. 1 až 4 O.s.p. konšatoval, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V predmetnom konaní boli splnené všetky podmienky na to, aby mohol v konaní vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“. Námietky navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania považoval za nedôvodné, nakoľko aj v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu môže vystupovať vedľajší účastník, keďže nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 vedľajšieho účastníka v konaní nevylučuje a podľa Občianskeho súdneho poriadku, ktorý je rozhodným procesným právom na území Slovenskej republiky je vedľajšie účastníctvo možné.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť napadnuté uznesenie a vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu nepripustiť. Namietal, že okresný súd nesprávne vec právne posúdil, lebo podľa § 93 ods. 1, 2 O.s.p. podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať. V tomto smere poukázal navrhovateľ na vládny návrh novely Občianskeho súdneho poriadku, ktorá má nadobudnúť účinnosť dňom 1.1.2015, ktorý návrh reaguje na doterajšiu rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky v občianskoprávných veciach a dopĺňa doterajšie ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p., keď za prvú vetu vkladá novú druhú vetu, ktorá znie „Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu združenie podľa osobitného predpisu, súčasťou podnetu musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na podnet neprihliada“. V tejto súvislosti

poukázal tiež na záver uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 5.2.2013, sp.zn. 3 Cdo 188/2012, podľa ktorého z ustanovenia § 93 O.s.p. nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka. Pre prípad, ak by chcel súd použiť ustanovenie § 101 ods. 3 O.s.p. na vyjadrenie sa účastníka k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, dovolil si poznamenať, že použitie tohto ustanovenia v danom prípade neprichádza do úvahy, lebo nejde o vyjadrenie k postupu a vedeniu konania. Bol toho názoru, že súd musí mať vždy „jasno“, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať s jeho podporou súhlasí, resp. či vyjadril nesúhlas. Žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil v sume 57,14 €.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení na odvolanie navrhovateľa navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť. Vyslovil názor, že nie je potrebný výslovný súhlas odporcu na jeho vstup do konania. Má za to, že nesprávny je právny záver o nevyslovení súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Nevyslovenie súhlasu nie je možné považovať za nesúhlas so vstupom a v tomto smere poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci 6 Cdo 323/2013. Poznamenal, že vedľajší účastník svojou činnosťou napĺňa ciele politiky Európskej únie v oblasti ochrany práv spotrebiteľov (článok 169 Lisabonskej zmluvy, článok 38 Charty základných práv Európskej únie, príslušnej smernice Európskej únie a rozsudky Súdneho dvora Európskej únie, ako aj vnútroštátnu právnu úpravu a ochrane spotrebiteľov). Pokiaľ ide o navrhovateľom spomínanú novelu O.s.p., ktorá mieni korigovať práva vedľajších účastníkov - právnických osôb, ktorých predmetom je ochrana spotrebiteľa, táto novela nebola „doposiaľ“ právne účinná.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p. - v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1.1.2015 - poznámka odvolacieho súdu) po zistení, že odvolanie podal včas navrhovateľ podľa § 204 ods. 1 O.s.p. proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 O.s.p.) preskúmal uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Výrok uznesenia okresného súdu, ktorým pripustil vstup Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO: 42 343 828 do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu je vecne správny, a preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Stručné, no zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého uznesenia, s ktorými sa odvolací súd v podstate stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia, ako aj s prihliadnutím k obsahu odvolacích námietok, odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že jediným zákonným kritériom, ktorého splnenie súd pri rozhodovaní o pripustení vedľajšieho účastníka skúma, je existencia jeho právneho záujmu na výsledku konania (samozrejme za predpokladu, že má spôsobilosť byť účastníkom konania). Samotné nesúhlasné stanovisko navrhovateľa nemôže byť dôvodom na rozhodnutie o neprípustení vedľajšieho účastníctva, čo možno chápať aj ako zákonnú výnimku z dispozičnej zásady (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. júna 2010 sp. zn. 8Sžo 172/2010).

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

V prípadoch, na ktoré dopadá ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p., zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania.

Legitimácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 O.s.p.), tu vyplýva priamo zo zákona (viď tiež Števíček/Ficová a kol., Občiansky súdny poriadok - Komentár, C.H.Beck, 2009, str. 238). V prípade takejto právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takýchto osobitných predpisov, je tiež zákon č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb., o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré boli účinné do 31.12.2012 (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“) V zmysle § 25 ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z.z., môže právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti.

V oboch prípadoch, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia § 93 ods. 1,2 O.s.p., je podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní súhlas (hlavného) účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať, ak podnet na vstup dal sám vedľajší účastník (viď Jaroslav Krajčo a kol., Občiansky súdny poriadok - Komentár, I. diel, str. 380, Eurounion, 2010).

Potreba súhlasu účastníka, ktorý má byť v konaní podporovaný vedľajším účastníkom, vyplýva zo samej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva.

Je pojmovo vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať (hlavného) účastníka v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 O.s.p..

Sama skutočnosť, že vôľu vstúpiť do určitého konania prejaví právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa, bez ďalšieho ešte neznamená že jej procesný úkon vyjadrujúci túto vôľu vyvoláva vždy ňou sledované právne účinky. Ani samotný status takejto právnickej osoby vyplývajúci z § 93 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 25 ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z.z., ešte neznamená, že jej vstup do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka je vždy prípustný.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že v danom prípade vedľajší účastník Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, písomným podaním zo dňa 12. júna 2014 oznámil, že z vlastného podnetu vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného (správne odporcu - poznámka odvolacieho súdu) podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako právnická osoba, ktorej hlavnou náplňou je ochrana práv spotrebiteľa.

Podľa právnej úpravy účinnej k okamihu vstupu vedľajšieho účastníka do konania (O.s.p. v znení do 1.1.2015) účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania nastávajú už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu (bez ohľadu na to, v akom štádiu sa neskončené konanie nachádza), výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný.

Prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma.

Dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania, je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania.

Preto, pokiaľ v predmetnej veci, vedľajší účastník doručil oznámenie o svojom vstupe do konania na strane odporcu, a tento (odporca) výslovne nevyjadril svoj nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na svojej strane, návrh navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania nemôže byť dôvodný.

Nepatričná je úvaha navrhovateľa o predložení súhlasu odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, lebo rešpektujúc zásadu ochrany nadobudnutých práv vyplývajúcu z dôvery v platné právo, nemôže byť vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vstúpil do konania do 31.12.2014, uložená povinnosť

predložiť súhlas hlavného účastníka (odporcu) so vstupom „VÚ“ do konania, ktorá je zavedená novelou O.s.p. až od 1.1.2015.

K odvolacej námietke navrhovateľa o zásahu do práva na súkromie odporcu s účasťou vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poznamenáva, že skutočnosť, že sa právnické osoby, ktorých predmetom je ochrana práv podľa osobitného predpisu, v súvislosti so svojim vstupom do konania z doručených rovnopisov návrhov na začatie konania oboznámia s podstatnými okolnosťami prípadov, vrátane osobných údajov účastníka konania, ktorých rozsah je stanovený § 79 ods. 1 O.s.p., nepredstavuje neospravedlňiteľný zásah do základného práva na súkromie podľa čl. 19 ods. 2,3 Ústavy Slovenskej republiky, ale práve naopak, sleduje legitímny cieľ. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na dôvody uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. januára 2014 sp. zn. PL.ÚS 1/2014-9.

Ani odvolací súd sa nestotožňuje s pochybnosťami navrhovateľa, že napadnutou právnou normou dochádza k neoprávnenému zásahu do základných práv zaručených čl. 19 ods.2,3 Ústavy Slovenskej republiky. Ak v konkrétnom prípade má navrhovateľ podozrenie, že účelom vstupu vedľajšieho účastníka do konania bolo len získanie osobných údajov o účastníkovi konania, ktorý je spotrebiteľom, odvolací súd pripomína, že pre účely ochrany práv dotknutých osôb má navrhovateľ podľa § 62 až § 66 platného zákona o ochrane osobných údajov právo zaslať Úradu na ochranu osobných údajov podnet na začatie konania o ochrane osobných údajov, ktorý predstavuje zákonom predpokladaný postup na dosiahnutie účinnej ochrany označeného základného práva v týchto prípadoch.

Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.